

PRÍPAD UKRADNUTEJ ZBIERKY 5.B

ILUSTROVAL LUKÁŠ FIBRICH

MAREK Vešper

PRÍPAD
UKRADNUTEJ
ZBIERKY 5.B

Všetky práva sú vyhradené.
Nižaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať mechanicky,
elektronicky, fotokopírovaním alebo iným spôsobom
rozširovania bez predchádzajúceho súhlasu majiteľov
autorských práv.

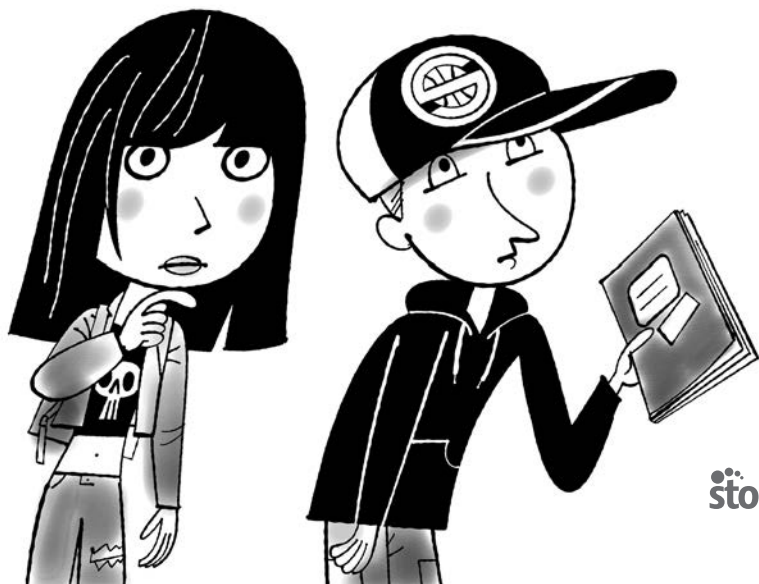
Text © 2026 by Marek Vešper
Illustrations © 2026 by Lukáš Fibrich
Design © 2026 by Zuzana Chmelová
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0858-8

PRÍPAD UKRADNUTEJ ZBIERKY 5.B

ILUSTROVAL LUKÁŠ FIBRICH

MAREK VEŠPER

OBSAH

PRVÁ ČASŤ: DETEKTÍVNE ZAČIATKY

Prvá kapitola: **JA, ZUZKA** • 7

Druhá kapitola: **SAMUEL** • 13

Tretia kapitola: **KTO JE ZUZKA?** • 19

Štvrtá kapitola: **BICYKEL** • 25

Piata kapitola: **DOBRODRUŽSTVO ZA ŠKOLOU** • 36

Šiesta kapitola: **BIFLOŠ** • 39

Siedma kapitola: **UPRATOVAČKA** • 44

Ôsma kapitola: **NEZHODY MEDZI BABAMI** • 49

Deviata kapitola: **UKRADNUTÁ ZBIERKA** • 52

Desiata kapitola: **HORÚCA STOPA** • 57

Jedenásta kapitola: **PREKVAPENIE ZA DVERAMI** • 64

Dvanásta kapitola: **PORADA DETEKTÍVOV** • 69

Trinásta kapitola: **ÚNOS** • 73

DRUHÁ ČASŤ: ODHALENIE

Štrnásta kapitola: **ROZHOVOR S TRIEDNOU • 79**

Pätnásta kapitola: **ZÁPISNÍK • 82**

Šestnásta kapitola: **POZNÁMKY Z VYŠETROVANIA
(NEÚPLNÉ) • 85**

Sedemnásta kapitola: **POKRAČUJEM V PÁTRANÍ • 89**

Osemnásta kapitola: **PRÍPAD SA ZAMOTÁVA • 94**

Devätnásta kapitola: **V PASCI • 98**

EPILÓG • 104

DOSLOV • 110

PRVÁ ČASŤ:

DETEKTÍVNE ZAČIATKY

Prvá kapitola

JA, ZUZKA

3. septembra

— — — — —

„Mamííí, kde mám tie nové rifle?“ vrieskam ráno na mamu do kúpeľne. Práve sa „opravuje“, ako hovorí tatino. Podľa mňa je mama opravená až-až. Ani jej nestačím, keď ma vezme do parády.

„Myslíš tie roztrhané či tie špinavé?“ zaujíma sa.

Na chvíľu zaváham, či to mama hovorí vážne, alebo ma chce len nachytať.

„Roztrhané,“ skúsím opatrne. Hneď zistím, že to bola chyba.

„Čo si sa už úplne... Ty by si šla v prvý deň do školy v roztrhaných gatiach? Ako dáky hastroš?!“

Neviem, čo je hastroš, ale tón jej hlasu ma upozorní, aby som sa na to radšej ani nepýtala. Mamina ma často dokáže „upratať“ aj pohľadom.

Aj tatina takto dokáže upratať – hoci ten by to za nič na svete nepriznal.

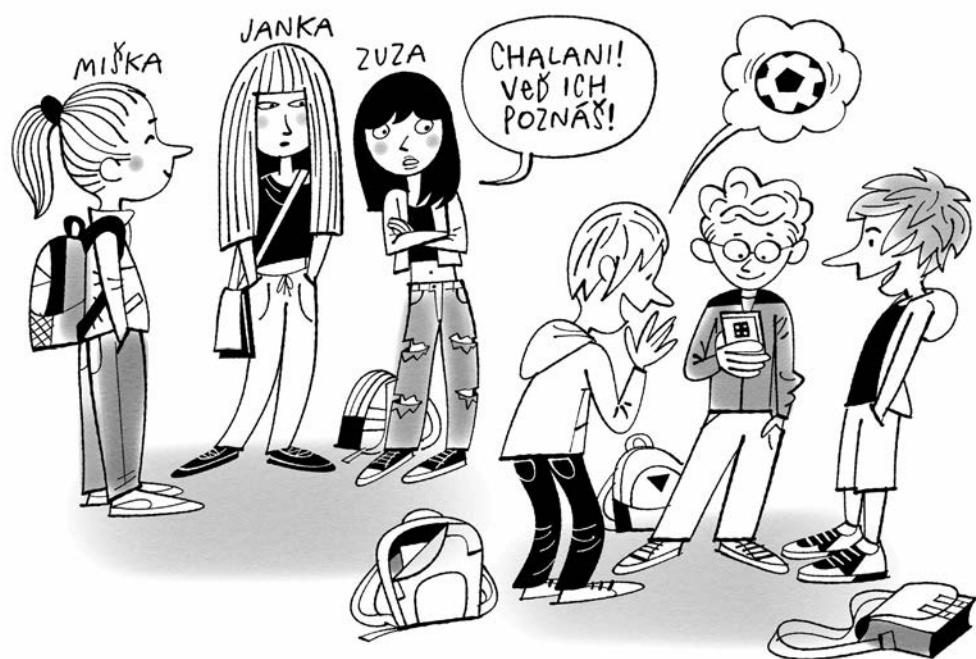
Tato sa pýši, že chlapi sú pánmi tvorstva. Mama vtedy obráti oči tak, ako som to u nikoho iného nevidela –, a tým akoby vravela: Najprv by sme vám to museli dovoliť!

Tatino je v pohode, aj keď občas dosť nervačí. Najmä vtedy, keď jeho obľúbený futbalový klub Barcelona nevyhrá a on je z toho úplne na prášky! Chodí po byte ako rozzúrený tiger a stále opakuje: „Ved' stačilo len...”

Čo by stačilo, to sa už s maminou nedozvieme, lebo ho zlosť väčšinou prejde tak rýchlo, ako doňho vojde.

Ja sa volám Zuzka, ale naši mi často hovoria „ty opica bláznivá“. Asi taká aj som, ale čo už? Naši tiež nie sú dokonalí – a ani vy nie. Nejakto to hádam spolu zvládneme. Mám rada zábavu. Doma si ju užijem najmä s tatinom. Mamina je viac na praktické veci ako varenie či upratovanie – no a my dvaja s tatom sme na sprostosti.

Mám aj veľa kamošiek. Najlepšia je asi Miška... alebo nie, Janka... nie, všetky sú najlepšie. Chodíme spolu do štvrtej, či vlastne teraz už do piatej bé. Chalanov som ešte donedávna neznášala. Všetci sa len stále klbčili, bavili sa o futbale, vojnách a čo ja viem o čom ešte. Ale teraz už spolu s babami uznávame, že niektorí sú celkom super.

Ale čo vôbec nie je super, sú moje nohavice. Dnes som si chcela zobrať jedny z tých parádnych, čo mi naši kúpili na dovolenke v Grécku – ale žiadne z nich neviem nájsť. Už týždeň sa teším, ako bude naša triedna učka Svoradová lamentovať:

„Dievčatá, aspoň prvý deň ste mohli prísť ako princezné, pekne v sukniach.“

Ja aj som princezná, ale rocková – ako hovorí tatino. Odmalička sa mi páčilo, keď mi púšťal na veľkých reproduktoroch hlasnú hudbu – najmä skupiny Queen alebo AC/DC. Tato je blázon do Barcelony a do muziky. A do mňa a maminy. Jednoducho, je najlepší!

... ale čo som to vlastne chcela? Jáj, rifle! Neviem sa sústrediť – naša triedna vraví, že to máme z mobilov a počítačov.

„Z toho internetu si ani neviete spomenúť, čo všetko ste už zabudli,“ povzdychne si často len tak sama pre seba.

Mamina za mnou po chvíli príde do izby a hodí mi na posteľ vyžehlené slávnostné biele nohavice:

„Je prvý deň, daj si toto! Zajtra si obleč aj vrece od zemiakov, pre mňa za mňa.“

Sklamane pozerám na nohavice a v hlave prepočítavam, že ak budem protestovať, nemusí mi prejsť tričko s lebkou, ktoré si mamina ešte nevšimla.

Netradične bez slova sa teda oblečiem,
vezmem zo stola kvet pre učku, pozdravím
vo dverách našich – a už ma niet.

V škole je fakt zábava. Baby sa hneď pustia
do Laca, ktorý dnes prišiel s úplne vyholenou
hlavou. Mne sa to celkom páči, ale držím
s babami a pýtam sa ho: „Kde si nechal háro,
Lacko? Čo sme sa navzdychali za tvojimi
vláskami... a teraz nás oslníš akurát tak
plešinou!“

Zhrkli sme sa – všetky baby z partie –
do posledných lavíc v kúte triedy.
Tu preberáme highlighty z prázdnin
a plány na najbližšie dni.

Keď tu zrazu si do lavice pred nás sadne
chalan, ktorého žiadna z nás doteraz nikdy
nevidela. Vysoký, chudý, na hlave šiltovka
s nejakým športovým logom. Nedokážem
odhadnúť, čo je to za týpka. Mám pocit,
akoby s ním chodil aj nejaký tieň, či čo.

Husté!

Sadol si o dve lavice predo mňa a pozerá
cez celú triedu von oknom. Možno chcel
zhypnotizovať holuby, čo nám sedávajú
na parapetoch.

Fakt zvláštny chalan.